

det danske Standpunkt. Hvis jeg ikke gjorde det ubetinget, saa havde jeg ikke udtalt mig, som jeg gjorde, saa havde jeg nævnt et absolut Tab i denne Forbindelse. Men netop fordi jeg hævder det danske Standpunkt, udtalte jeg mig saaledes, at der højst var et eventuelt Tab paa denne Konto.

Det ærede Medlem (Rode) fremkom med nogle Udtalelser om, at jeg havde paakaldt Samarbejde paa det neutrale Omraade, men et saadant Samarbejde havde Venstre og de Konservative ikke været rede til tidligere. Saaledes som det ærede Medlem formede sine Udtalelser — der er ikke kommet noget Fortryk endnu, men efter hvad jeg noterede, forekommer det mig, at der i dem var en Mindelse fra Krisedagene ifjor. Men her er en absolut Fejltagelse af det ærede Medlem. Det, der netop bestandig har været fremhævet fra Venstres og ogsaa fra konservativ Side, er, at man vilde have Samarbejde, man vilde sikre Rigsdagen Indflydelse til enhver Tid. Der er utvivlsomt i disse Henseender et betydeligt Modsætningsforhold mellem det ærede Medlem og Venstre. Det har forekommet os — og vi har Udtalelser af det ærede Medlem at holde os til —, at der klang ligesom en Fanfare gennem det ærede Medlems Ord, hvor Talen var om statslige Foranstaltninger. Det har forekommet os, at det var med Rette, vi fremhævede det Modsætningsforhold, at vi ønskede nøje at prøve i ethvert enkelt Tilfælde, om Indgreb af Staten var nødvendigt eller ikke, og at gøre det med langt mere Varsomhed, end det forekommer os, det ærede Medlem viste.

Men naar vi slaar den Hovedregel fast, har Venstre til enhver Tid, ogsaa den Gang det ærede Medlem var Indenrigsminister, været rede til at gaa med til de Indgreb, som man under Hensyn til samtlige foreliggende Forhold fandt fornødne. Det vil det ærede Medlem kunne genkalde i sin Erindring, hvis han vil læse den Betænkning igennem, som blev afgivet i Landstinget ifjor, da vi havde den store Strid om Augustloven, og hvis han vil læse de Resolutioner igennem, der dels blev stillet i dette Ting af Venstre og de Konservative, dels blev vedtaget i det andet Ting ved Venstres og de Konservatives Stemmer. I dette Ting stemte Venstre og de Konservative for en Beslutning, hvorved Folketinget udtalte sin Vilighed til ogsaa fremdeles at yde sin fulde Bistand til at bøde paa Virkningerne af de ekstraordinære Tilstande, og i Lands-

tinget blev det udtalt, at man var klar over, at man ikke vilde fremtvinge et pludseligt Ophør af de ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af den brede Befolknings Forsyning, som Krigen har nødvendiggjort, og som dennes Eftervirkninger ogsaa ifølge Landstingets Mening endnu i rum Tid vilde nødvendiggøre.

Disse Udtalelser kom fra Venstre og de Konservative som Opposition, medens Ministeriet Zahle ledede det politiske Arbejde, og akkurat de samme Hovedsynspunkter præger Venstres Gerning som Regeringsparti. Vi har den Opfattelse, at Staten ikke mere end strengt nødvendigt skal gribe ind paa det private Erhvervs-livs Omraade, og vi fordrer i ethvert givet Tilfælde, at de foreliggende Forhold skal vise os Nødvendigheden deraf.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg maa maaske først have Lov til at udtale min Enighed med min ærede Kollega, der nu havde Ordet. Der er fra forskellige Sider her i Salen gjort Forsøg paa at trække Skel op mellem mig og mine Kolleger, faa mig anbragt alene i en Baas for sig. Jeg tør maaske tage mig den Frihed at sige, at jeg til Trods for alt det, der er sagt, alligevel føler mig i Overensstemmelse med, hvad Indenrigsministeren nu udtalte.

Maa jeg dernæst sige, at skønt det ikke har staaet mig ganske klart, hvad Nytte denne lange Forhandling om Tillægsbevillingslovsforslaget, der har spændt over mange forskellige Omraader, er til, har jeg dog for mit personlige Vedkommende haft det Udbytte deraf, at jeg tror at forstaa det ærede Medlem Hr. Rode bedre i Dag end i Gaar, da han forsøgte at hefte Betegnelsen „Opløsende Tendens“ til mine Bestræbelser. Jeg skønner nu, at han sigter til alle de mange Foranstaltninger, hans Børn, om jeg saa maa sige, alle de mange Centraler og Nævn og forskellige Raad og Udvalg, der er nedsatte, og som nu ved den Udvikling, der har fundet Sted, er blevet anbragt i Pleje hos mig, og jeg forstaaer godt, at det kan fylde ham med en vis Uro og Bekymring, naar han ser alle disse Børn anbragt i min Pleje. Jeg skal straks sige, at jeg anser heller ikke alle disse Børn for at være lige vellykkede, og det er meget muligt, at jeg ikke i Hr. Rodes Omdømme vil blive dem en god Plejefader. Men med Hensyn til alle disse forskellige Foranstaltninger er jeg enig med Indenrigsministeren og i den Stilling, som ikke blot Hr. Rodes og Hr. Hauges